

SRL:n A-rengas katsastukset 1.-2.11.2008 – YPÄJÄ

jutun kirjoitti Micaela Rosenlew

Kun ajattelen mennyttä viikonloppua, tulee monta ajatusta esiin. Ehdoton ykkönen on, että oli tosi kivaa. On ihanaa tavata kaikki kaverit, joita tapaa vain kisapaikoilla, ja silloin on aina niin kiire ettei ehdi puhua kunnolla. Jotenkin mulle tulee sellainen tunne aina Ypäjällä, että ihan, kun olisi tullut kotiin. Siellä on yleensä niin kotoinen tunnelma; sekä ponit että ratsastajat ovat iloisia siitä, että pääsee tapaamaan toisiaan ilman kisapaikoilla olevaa jännitystä. Taustajoukkue on hyvällä tuulella, ja äidit pääsevät juomaan litrakaupalla kahvia Ypäjän Ratsumestarissa sekä rupattelemaan treeneistä, valmentajista ja erilaisista rehuista. Mutta seuraavassa kerron vähän mitä me ollaan tehty ja mitä me ollaan opittu siellä Ypäjällä viime viikonlopun kouluratsastuksen A-renkaan katsastuksissa.

Lauantai 1.11.:

Kello 7:20 tavattiin äidin kanssa Laura Wiknerin pihalla. Herätyskello oli soinut kello 5.45, eli ihan tavalliseen aikaan näin ponitytön viikonloppu aamuna. Tiedän monta tyttöä sekä poikaa meidän luokalta jotka olisivat jättäneet koko leirin väliin, kun olisivat kuulleet, että pitää nousta ennen puoltapäivää lauantai aamuna. Onneksi ponityttöjä löytyy, sillä muuten SRL:llä ei kohta enää olisi mitään maajoukkuevalmennusta...

Olin jo perjantai-iltana pakannut kaikki Shandyn kamat, ja kun äiti kantoi niitä autoon minä putsasin Shandyä, niin että hän kiiksi. Shandy tajusi, että kohta lähdetään, sillä hän söi aamuheiniä ihmeen reipaasti. Sitten seurasi Shandyn ja Samin kuljetussuojiin pukeutuminen ja sitten ei kun matkaan.

Matkalla pysähdyttiin Karkkilan ABC-llä, ostettiin kahvi äidille, munkit sekä reissumiehet ja limua. Kuka on sanonut että ratsastajan pitää syödä terveellisesti.

Kun vihdoin ja viimein saavuttiin Ypäjälle oli kello noin 10:15. Sitten seurasi Shandyn ja Samin laitto talleihin; Shandy maneesitalliin ja Sami IV talliin. Kuljetussuojat riisuttiin ja tavarat laitettiin paikoilleen. Sen jälkeen oli sekä vanhemmille että ratsastajille palaveri. Kiki Nyberg piti vanhemmille ja Anu Korppoo meille. Ensimmäisenä oli vuorossa esittely ja sitten Anu kertoi yleistä A-renkaasta. Palaveriin kuului myös esteiden purku Opistohallista, niin että meillä ponityttöillä oli paljon tilaa ratsastaa. Eikö estetyypit osaa korjata esteet jälkeensä? Mutta Opistohallin toinen nimi on Estemaneesia, eli siihen pitää nyt vaan tottua.

Siivouksen jälkeen vatsa kurni ja mentiin syömään lounasta. Istuimme Lauran kanssa Anna Tallbergin ja Martina Wikströmin kanssa. Annan tunsin ponimeetingistä, silloin Shandy ja Annan poni Fairy olivat karsinakaveria. Lounaaksi oli pihviä ananaksen kera sekä riisiä. Se oli tosi hyvää. Sen jälkeen ponin piti myös saada ruokaa, eli annettiin heinät ja väkirehut. Meidän kaurat oli jäänyt kotiin, mutta ei se mitään, sillä mun yks kaveri oli tuonut niitä riittävästi mukaan. Micaela, muista tästä lähtien aina katsoa, että myös kaikki rehut ovat mukana.

Kun poni oli saanut tarvitsemansa huomion, oli aika katsoa ryhmiä. Oli kiva nähdä miten paljon uusia ponityttöjä on olemassa, niistä tulee sitten joskus uusia Elin Björndahleja sekä Ksenja Karahkoita. Pari niistä uusista näytti oikein hienolta. Park's Talent loisti mahtavalla orikaulallaan. Sehän on Bubun eli Park's Tambourin ¾ veli. Niin ainakin Elin selitti, kun kysyin häneltä. Oli muutenkin kiva nähdä, että moni poniratsukko oli mennyt niin huimasti eteenpäin kesän aikana. Kun olin nähnyt kaksi ja ½ ryhmää, oli aika valmistautua omaan suoritukseen. Päivän outfit oli Shandyille harmaat Eskadronin joustopintelit joiden alla oli Arthurin valkoset varmaan 5 vuotta vanhat pintelipatjat. Niiden kanssa tuli turvallinen olo. Satulahuopa oli harmaan sininen ja siinä oli tumman sininen kantti. Huovassa oli myös hopean värinen pieni nauha. Minulla oli harmaan värinen pusero sekä tumman siniset ratsastushousut. Puseron päällä oli Kingslandin tumman sininen villa liivi. Sitten olikin jo aika lähteä maneesiin. Siellä riisuimme loimen ja kymmenen minuutin käynnin jälkeen oli aika ruveta verkkamaan. Tippa oli tullut Lauran äidin kanssa katsomaan katsastuksia, ja Tippa auttoi minua verkassa. Kiitos Tippa, että olit mukana.

jatkuu seuraavalla sivulla

Sitten Kiki saapui paikalla ja saimme vielä kerran kertoa poneista ja miten on mennyt kisakauden sekä kotitreenin aikana. Tunti alkoi pohkeenväistöillä sekä käynnissä että ravissa. Sitten seurasi Kikin speciaali eli ilman jalustimia ratsastusta. Sitä kannattaa harjoitella jo kotona, sillä se on takuuvarma että sitä tehdään Kikin jokaisella tunnilla. Mä muistan miten Laura tuskaili, kun kerroin, että oltiin menty ilman jalustimia, mutta sekä ponit että junnut menivät ilman jalustimia. Ilman jalustimia tehtiin avoja, paljon vastalaukkaa, 8 metrin voltteja laukassa sekä pysähdyksiä ravista tötsien välistä. Parhaiten sujui vastalaukat ja nihkeimmät oli pysähdykset. Tunnin lopuksi saimme kaikki kertoa miten tunti oli omasta mielestämme mennyt. Kikin mielestä olimme tehneet paljon edistystä pohkeenväistöissä, avot olivat ihan ok ja Shandy piti vastalaukan hyvin. Hän sanoi myös, että minun piti olla tarkkana etten ole vino, kun ratsastan.

Tunnin jälkeen otin Shandyn talliin ja puuhailin hänen kanssaan noin tunnin. Sinä aikana ehdin myös siivota karsinan ja puhua Tipan kanssa joka oli jo lähtenyt takaisin kohti Helsinkiä. Kun Eve oli lopettanut tuntinsa ja hoitanut Tiffanyn kuntoon, menimme yhdessä syömään iltapalaa. Iltapalan aikana sovimme kaikkien niiden kanssa jotka olivat viime vuonna mukana A-renkaassa, että tavattaisiin heidän solussa eli Puolukka kakkosessa heti, kun olimme Even kanssa antaneet poneille iltaruokat. Siihen se sitten ilta meni, korttia pelaten. Vähän yli kymmenen menimme nukkumaan, mutta meitä ei Even kanssa väsyttänyt joten luimme kirjaa.

Sunnuntai 2.11.:

Aikainen herätys eli kello soi 7:15 ja sitten mentiin Lauran ja Even kanssa ruokkimaan heppoja. Ja kyllä, en pessyt hampaita sinä aamuna. Kun ponit olivat saaneet ruokaa, oli aika itsekkin syödä aamupalaa. Tarjolla oli sekä puuroa että pekonia ja munia sekä tietysti Ypäjän super hyvät lämpimät sämpylät. Juotavaksi sai Graninia tai tavallista mehua, tai jos halusi oli kaakaotakin tarjolla. Aamupalan jälkeen katsottiin vähän ryhmiä ja kun kello oli 9:30, käytiin ponien kanssa lyhyellä aamukävelyllä. Ponit olivat pirtsakkaita kylmästä ilmasta ja hyvän yön jälkeen ja kävelivät reippaina lammen ympäri. Sitten olikin jo aika pakata kaikki tavarat ja luovuttaa huoneet. Sitten aloin tekemään Shandyä valmiiksi tunnille. Tänäpäin oli vaaleanpunainen satulahuopa ja ruskeat pintelit. Mulla oli ruskearuudulliset housut sekä vaaleanpunainen fleecepusero.

Sitten mentiin maneesiin eli Ypäjä halliin. Sehän on Anun kotimaneesi, joten luontevasti meillä oli Anu valmentajana. Janicen kanssa meillä oli tuuria, sillä yksi meidän ryhmästä oli saanut kuumeen ja ei voinut ratsastaa joten me saatiin yksityisopetusta. Tehtiin sulkuja, voltteja, siirtymisiä sekä laukka ympyrällä sekä myötä että vastalaukkaa. Tunti meni kivasti, ja Anu sanoi että ponilla on ihan kivat väistöt ja kivat liikkeet sekä muoto. Lisäksi hän sanoi kun kysyin että minä olin suora, kun ajattelin sitä koko tunnin... Tunnin jälkeen laitoin Shandyn melko nopeasti karsinaan ja hän sai ruokat. Sitten mentiin Lauran kanssa syömään, oli lohta ja perunamuusia. Se oli hyvää. Sitten alkoikin jo olla aika lähteä kotiin. Tavarat pakattiin, karsinat putsattiin ja hepat lastattiin sisään autoon. Kotona pakattiin ylös ja sanottiin hyvää yötä. Huomenna olisi jo koulupäivä ja olimme kaikki melko väsyneitä.

